

tægt) eller §§ 244-246 (vold), jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 2, nr. 1. Er den dømte blevet afvist efter bekendtgørelsens § 9, stk. 2, jf. ovenfor, kan ny indkaldelse ske med dags varsel.

I indkaldelsen skal den dømte gøres bekendt med mødested og -tidspunkt, og den dømte skal vejledes om reglerne vedrørende ansøgning om udsættelse og benådning, herunder om reglerne for opsættende virkning af en sådan ansøgning, jf. iværksættelsesbekendtgørelsens §§ 13 og 14.

Indkaldelsen skal endvidere bl.a. indeholde oplysning om, at den dømte kan afvises, hvis den pågældende møder frem for sent eller i påvirket tilstand, at afsoningsinstitutionen kan ændres, hvis den dømte møder frem for sent eller i påvirket tilstand, at afsoningsinstitutionen kan ændres fra åben til lukket institution, hvis den dømte udebliver eller møder frem for sent, at det tillægges betydning ved vurderingen af risikoen for misbrug af en eventuel senere udgangstilladelse, hvis den dømte ikke er mødt frem i overensstemmelse med indkaldelsen, samt at den dømte vil blive anholdt af politiet, hvis den pågældende ikke møder frem i overensstemmelse med indkaldelsen m.v., jf. herved iværksættelsesbekendtgørelsens § 14, stk. 2.

3.1.2. Tilladelse til udgang

3.1.2.1. Udgang til indsatte, der afsoner fængselsstraf, har siden 1965 været et almindeligt led i straffuldbyrdelsen. Reglerne om udgang er indeholdt i straffuldbyrdelseslovens §§ 46-50. Ved udgang forstås et under straffuldbyrdelsen tilladt fravær fra institutionen i et bestemt tidsrum.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 46, stk. 1, nr. 1-3, kan tilladelse til udgang meddeles, når udgangsformålet er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn (nr. 1), der ikke er bestemte grunde til at antage, at den indsatte i forbindelse med udgang vil begå ny kriminalitet, unddrage sig fortsat straffuldbyrdelse eller på anden måde misbruge udgangstilladelsen (nr. 2), og hensynet til retshåndhævelsen ikke i øvrigt taler imod udgangstilladelse (nr. 3). I lovens § 46, stk. 2, er opregnet de momenter, der skal tillægges særlig vægt ved den vurdering af misbrugsrisikoen, der efter § 46, stk. 1, nr. 2, skal foretages ved meddelelse af tilladelse til udgang.

3.1.2.2. Efter straffuldbyrdelseslovens § 50, 1. og 2. pkt., fastsætter justitsministeren regler om tilladelse til udgang, og det kan i forbindelse med sådanne regler bestemmes, at tilladelse til udgang først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen og efter udståelse af en bestemt del af straffen. Efter 3. pkt.

kan det endvidere bestemmes, at den indsatte efter udgangsmisbrug er afskåret fra i et bestemt tidsrum at forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang.

Regler om tilladelse til udgang m.v. er fastsat ved bekendtgørelse nr. 825 af 26. juli 2004 om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen).

I udgangsbekendtgørelsen sondres mellem fem forskellige udgangsformer: Udgang til besøg hos bestemte personer (weekendudgang), frigang, udstationering, udflugter samt udgang til særlige formål. Om tidspunktet for første udgang henvises til pkt. 3.1.2.3. nedenfor.

Tilladelse til udgang kan efter udgangsbekendtgørelsens § 35, stk. 1, meddeles til besøg hos *bestemte nærtstående personer* (ægtefælle, samlever, børn m.fl.), medmindre besøget ikke findes formålstjenligt.

Der kan gives tilladelse til regelmæssig udgang til besøg hos bestemte nærtstående personer, jf. udgangsbekendtgørelsens § 38, stk. 1. Udgang kan gives én gang inden for hver 3-ugers periode. Udgangen gives fra fredag kl. 16 til søndag kl. 21. Udgang af tilsvarende varighed kan dog gives på andre dage, hvis særlige forhold taler herfor.

Indsatte, der ikke har fået tilladelse til regelmæssig udgang efter bekendtgørelsens § 38, kan i stedet få tilladelse til lejlighedsvis udgang, jf. udgangsbekendtgørelsens § 40, stk. 1. En sådan udgang er normalt af kortere varighed.

Udgang i form af *frigang* kan gives, når det findes formålstjenligt med henblik på beskæftigelse hos arbejdsgiver eller deltagelse i undervisning, navnlig i tilfælde, hvor der er behov for en arbejdsstræning eller undervisning, som mest hensigtsmæssigt gives uden for institutionen, jf. udgangsbekendtgørelsens § 44, stk. 1. Efter bekendtgørelsens § 45, stk. 1, kan frigang til beskæftigelse normalt kun finde sted i den sidste del af opholdstiden, og frigang kan ikke gives for længere tid end 3 måneder, medmindre særlige omstændigheder, herunder straffens længde, gør længere frigang påkrævet og formålstjenlig.

Udgang i form af *udstationering* kan gives i de tilfælde, der er nævnt i udgangsbekendtgørelsens § 44, hvis udgang af praktiske grunde ikke kan gennemføres som frigang, eller det undtagesvis skønnes særlig formålstjenligt, at frigang gennemføres som udstationering, jf. udgangsbekendtgørelsens § 50, stk. 1. Udstationering sker som udgangspunkt til offentlige eller private institutioner m.v., herunder til kriminalforsorgens institutioner. Under udstationeringen er